

פ'ג' הארנבת והפ'ות

כתוב וצויר על ידי אידריס א'ניל

שיהיה לה זמן להראות לי את
הקטנים שלה" חשבה הפיה.

הבוקר התעורר, מלא שמש
ועננים לבנים, מנופחים טסו
בשמיים. פה ושם נראו
פרפרים ושפיריות
המתעופפות באוויר. יצורי
החורשה הקטנה חיפשו
אוכל ושיחקו במחבואים.
הפייה הקטנה ראתה את
הארנבת פגי בצדו השני
של האחו, אוספת סיגליות
בר עבור הארנבונים
הקטנים שלה. אמא
ארנבת אספה את הירק
ואז נעלמה באחד מחורי
הארנבות שבאחו. "אני מקווה

פתאום נשמע רעש חזק
שהבהיל את תושבי האחו.
עננים שחורים כיסו את
השמיים ופגי בקושי הספיקה
לקפוץ למאורה שלה. מיד
טיפות גשם כבדות התחילו
לפול. הרוח שרקה והטה את
זרמי הגשם. במהומה גדולה
כל יצורי האחו חיפשו מקום
מסתור, בהתחולל הסערה.

הפייה הקטנה הסתתרה תחת
ערמת עלים, לא הרחק מתך
הפיות. היא ראתה איך המים
זורמים בפלג קטן דרך האחו
לכוון החורשה. זרדים, עלי
כותרת של פרחים צבעוניים, עלי
עצים צפו כמו ספינות במים. היא
סתמה את אוזניה בידיים כי הרוח
שרקה בעוצמה. הגשם ירד חזק
והמים הציפו את חלקו הגדול של
האחו. הפייה התקדמה לאט
לכיוון תל הפיות.

עכשיו, כשהייתה כבר גבוה
יותר יכלה לראות את פגי,
מקפצת מעלה ומטה ונראית
מודאגת מאוד. "משהו איום
קרה כנראה" חשבה. היא
ניסתה לעוף אבל הרוח
תפסה אותה והיא התגלגלה
במורד הגבעה, בתוך זרמי
המים הגולשים. היא צפה
שם, מחזיקה עלה אלון
גדול.

הפייה הצליחה לעלות על
העלה בדיוק כאשר הסערה
עברה הלאה מעל הגבעות
הסמוכות. הרוח נעשתה
חלשה יותר ופיות היער
התחילו להתעופף, כמו יתר
עם הפיות. מאות כנפיים
זהובים התקדמו למקום בו
ראתה לאחרונה הפייה
הקטנה את פגי. הארנבת
יצאה מהחור, כשהיא
מחזיקה ארנבון קטנטן בכפותיה.

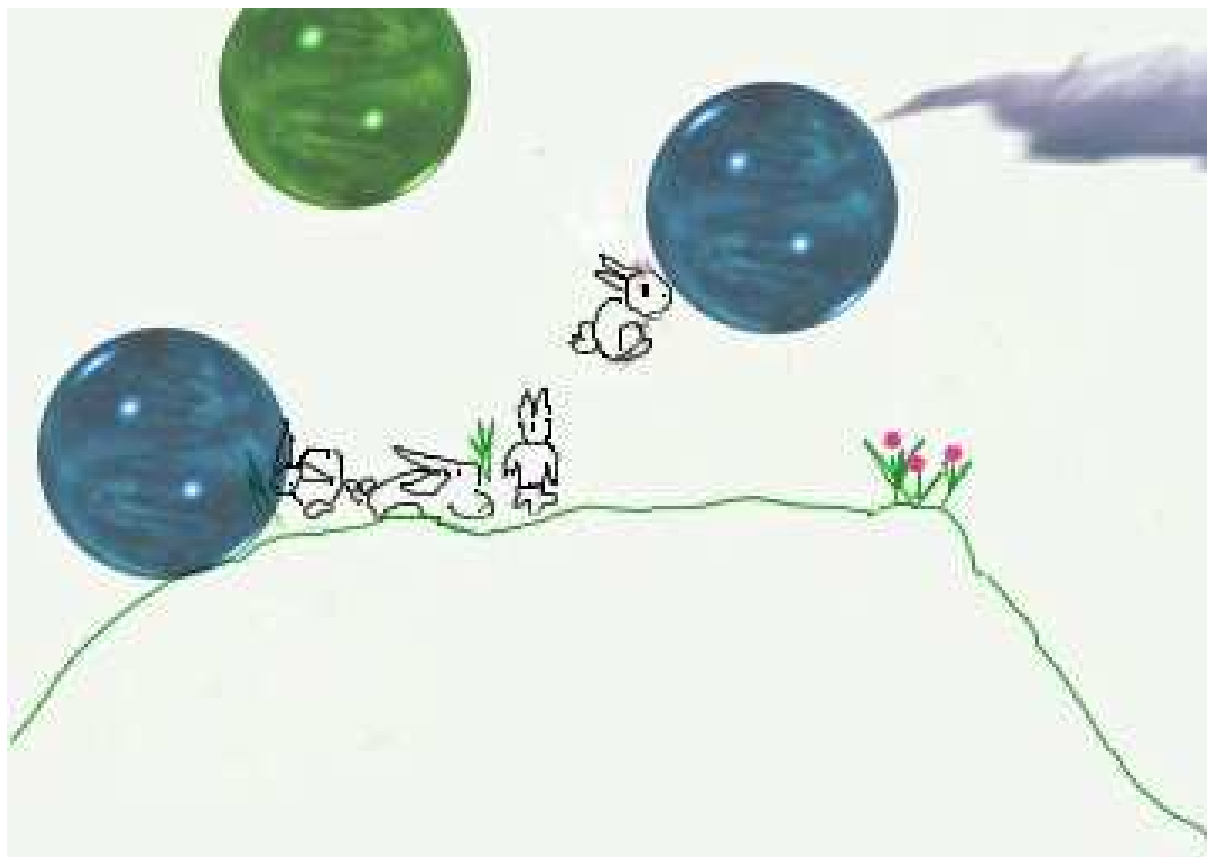

"תוזהרו, תוזהרו!" קראה פגי
הארנבת והיא נכנסה שוב לתוך
המאורה והוציאה את ילדיה
הקטנים אחד אחרי שני מתוך
המאורה המוצפת. תוך זמן קצר
שישה ארנבונים שכבו על תל
הפיות והתייבשו בשמש. אמא
שלהם ניקתה את כל אחד
בקפדנות.

עכשיו התיישבה פגי על ירכיה
וסקרה במבטה את האחו.
"איפה בן הזוג שלי, פמפם?"
חשבה.

פיות אחדות הביאו את
הבועות שלהן וצחוק נשמע,
כאשר הארנבונים קפצו
אחרי הבועות וניסו לתפוס
אותן. מרחוק פגי הארנבת
ראתה את כנפיהם של
הפיות, המתקרבות לתל.
היא קיוותה שהפיות מצאו
את פמפם. היא המתינה
בשקט, ולא רצתה להראות
את הדאגה שלה.

הפיות התקרבו וקראו "הוא
בסדר! הוא בסדר!" אמא ארנבת
נאנחה ברווחה וחיבקה את
הארנבון הקרוב ביותר. הפיות
התיישבו על ידה והסבירו כי
פמפם נתקע בבוץ ולא יכול
היה לזוז.

"אלך אליו" אמרה פגי ורצתה
לקפוץ בכוון שממנה באו
הפיות.

"לא צריך, עוזרים לו כבר
לצאת מהבוץ" הסבירו הפיות
"הוא יבוא מיד הביתה. הוא
דואג ורוצה לעזור לך לנקות את
המאורה.

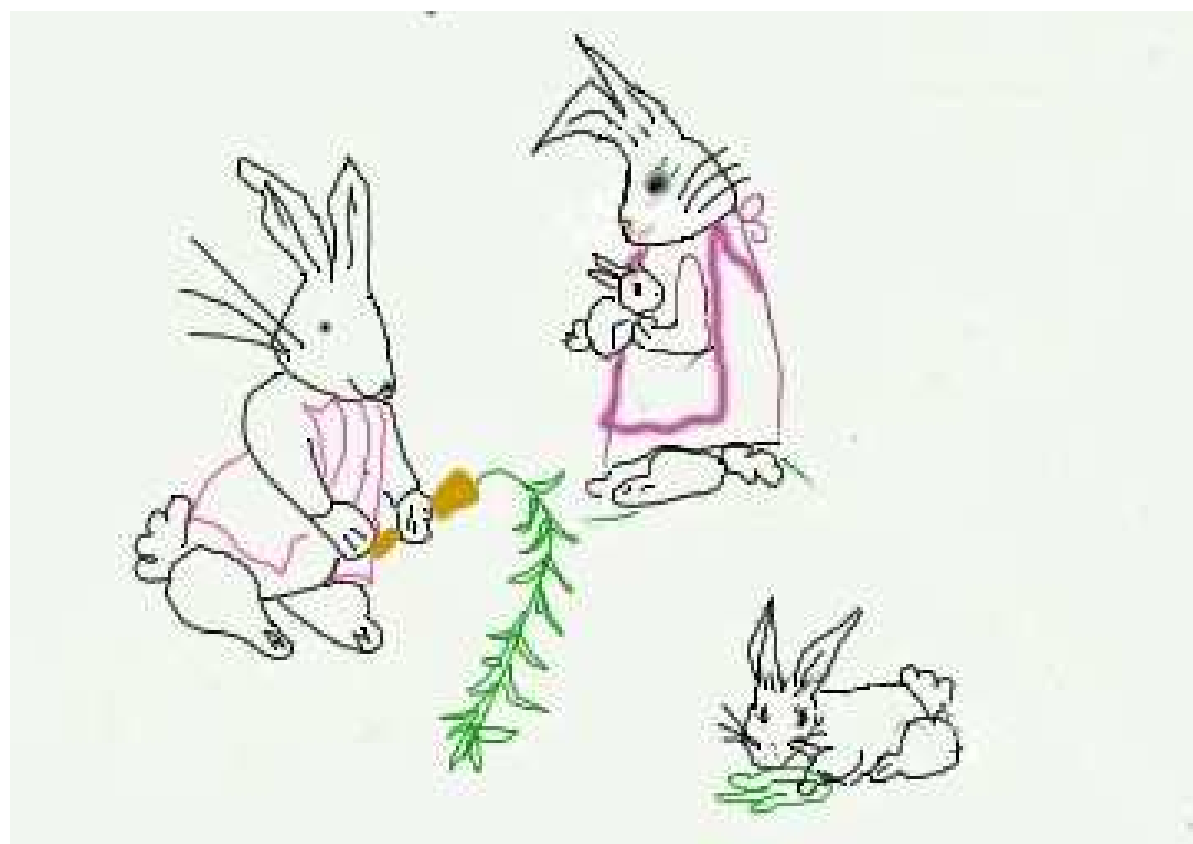

"וי, שכחתי כלל על מה שקורה
עכשיו במאורה" קראה פגי "צריך
לנקות הכל כדי שלקטנים
יהיה מקום יבש, לישון בו."
הפיות התארגנו מיד, ירדו
למטה והתחילו בהוצאת
הבוץ והמים. לכל האחו
נשלחה הודעה שנחוצה
עזרה מידית. כל החיות,
שהיו קטנות מספיק כדי
להיכנס למאורה, התחילו
להוציא את הבוץ והסחף
מביתה של פגי.

כאשר הצללים התארכו הופיע
גם פמפם, ההולך דרך האחו.
אבא נתקבל בהרבה חיבוקים
ונשיקות, וכולם שמחו שלא
קרה לו כלום.
"אני רואה שהסתדרת יפה
מאוד בהעדרי, יקירתי" אמר
מר ארנב אחרי בדק את
המאורה "אבל עכשיו אני כל כך
רעב!" קרא ותפס גזר גדול
בכפותיו.

פגי צחקה "אתה תמיד רעב,
יקירי!"